

дамъ послѣ единъ примѣръ, да видите, въ какво седи съвършенството. Затуй казва Христосъ: „Любете враговетѣ си“. Не казва мразете ги, не казва бждете индиферентни, но казва: „Любете ги“. Слѣдователно, имашъ единъ врагъ, създай въ ума си една красива форма за него, не мисли за неговото зло. Е, да допуснемъ сега, че нѣкой чозѣкъ не вѣрва въ Бога или вѣрви въ кривия пжтъ. Може ли той да ме спъне? Не, никой никого не може да спъне. Сега, ние говоримъ за онѣзи, които вървятъ въ възходяща степенъ, тѣхъ никой не може да ги спъне. Онѣзи, които вървятъ въ низходяща степенъ, тѣ сами се стъватъ и другитѣ спъватъ.

Христосъ казва: „Горко на свѣта отъ съблазнитѣ!“ Туй, което днесъ руши живота, това сж съблазнитѣ въ свѣта. На всѣка една стѣпка ние имаме съблазни, т. е. съврѣменнитѣ хора не сж убѣдени въ вѣрзаніята, които иматъ. Тѣ нѣматъ положителни вѣрвания. Всички се съблазняватъ въ нѣщо, защото съблазньта и съмнѣнието вървятъ ржка за ржка. Съмнѣнието е единъ умственъ процесъ, а съблазньта е единъ промежутъченъ процесъ между сърцето и ума, едновременно засѣгатъ ума и сърцето. Съблазньта дѣйствува развратително, защото, като се съмнявашъ, взима участие само ума, а щомъ се съблазнявашъ взиматъ участие и сърцето и ума, а вземе ли участие сърцето и ума въ низходяща степенъ, животътъ ти непрѣменно ще се изрази въ една нежелателна форма.

Всички съврѣменни хора се съблазняватъ отъ каквото и да е. Ако вие бихте казали комуто и да е една горчива дума или бихте изнесли една негова погрѣшка, той би се обидилъ. Съврѣменнитѣ народи — англичани, французи, германци — за една дума се обиждатъ, изваждатъ револверъ, извикватъ секунданти, казватъ: „Господине, обидихте ме, азъ трѣбва да защита своята честъ“. Нѣкой пжтъ това е само за една дума, за единъ погледъ. Туй е до разбирането. Сега, като дойдемъ до религиознитѣ хора, които се подигатъ малко, които сж дошли на единъ по-високъ уровень, и тѣ не правятъ разлика, и тѣ се обиждатъ. Ще ви приведа единъ примѣръ отъ прѣданията за християнството, който се отнася къмъ епохата отъ врѣмето на Нерона. Нѣкой си виденъ римски патриций, нареченъ Хелвий, отвлеченъ